

Bierzmowanie

Sakrament bierzmowania potęguje dynamizm łask chrztu i obdarza szczególną mocą Ducha Świętego, zobowiązując tym samym do dawania świadectwa Chrystusowi, do szerzenia wiary i bronienia jej. Bierzmowanie razem z chrztem i Eucharystią jest sakramentem warunkującym i pogłębiającym proces upodabniania człowieka wierzącego do Chrystusa.

Bierzmowanie to uroczyste "zstąpienie" na ochrzczonych Ducha Świętego, który pragnie doprowadzić do dojrzałości to, czego dokonał już raz na zawsze w sakramencie chrztu.

Owocność sakramentu bierzmowania

Łaski sakramentu nie działają automatycznie. Bierzmowanie nie zaciera wad charakteru, nie usuwa braków związanych z temperamentem i nie zastąpi twojego osobistego wysiłku. Po jego przyjęciu możesz pozostać w dalszym ciągu nikczemnym, bojaźliwym, letnim w wierze, niewolnikiem względów ludzkich.

Udzielana w sakramencie bierzmowania moc Ducha Świętego jest ci najpierw jedynie proponowana, byś mógł przez wiarę przyjąć ją w sposób wolny. Możesz odmówić przyjęcia tej łaski, możesz ją zlekceważyć.

Duch Święty przychodzi do człowieka z wielką delikatnością, bez narzucania się, w ciszy oczekującego na Jego zstąpienie serca. On przyjdzie dopiero wówczas, gdy będziesz Go oczekiwał, gdy zaczniesz wsłuchiwać się w każde Jego Słowo i zapragniesz Jego działania w twoim życiu. Dopiero na miarę rodzącego się w twoim sercu głodu Jego obecności i działania On będzie do ciebie przychodził.

Droga ku dojrzałości wiary naznaczona jest zwykle licznymi wzlotami i upadkami. Aby dojść do dojrzałości wiary, będziesz musiał nieraz doświadczyć błędu własnej niedojrzałości. Najpierw musisz stać się pokornym, dopiero wtedy będzie mogła wzrastać w tobie wiara. Wzrost w pokorze, która jest prawdą, umożliwi ci coraz pełniejsze otwarcie na łaski bierzmowania i wzrastanie w nich.

Po przyjęciu bierzmowania możesz np. stwierdzić, że coś w twoim życiu religijnym zostało zakończone, że masz już pewien etap za sobą, podczas gdy jest to początek twojej drogi ku pełni życia wiarą. Jest to sakrament, który wymaga twojej współpracy. On zapoczątkował coś niezwykle ważnego w twoim życiu, rozpoczął nowy proces twojej współpracy z Duchem Świętym, który przyszedł i czeka, aż przez wzrost pokory i wiary twoje serce otworzy się w pełni na Jego zstąpienie.

Ważność sakramentu nie jest równoznaczna z jego owocnością dla osoby przyjmującej. Sakrament może być ważny, a mimo to człowiek może nie otrzymać związanych z nim łask, co gorsze, może stać się winnym niegodnego przyjęcia sakramentu. Sakramenty udzielają łaski tylko tym, którzy nie stawiają jej oporu. Duch Święty potrzebuje twojego otwarcia, twojej wewnętrznej dyspozycji. On stoi u drzwi i kołacze, jednak nie wejdzie nie proszony. Możesz się więc przed Nim zamknąć, ale możesz też przez wiarę i pokorę otworzyć Mu drzwi twojego serca na oścież.

Sakrament bierzmowania przyjęty w grzechu śmiertelnym czy bez wiary jest ważny, ale bezowocny. Gdy jednak zaistnieje w człowieku właściwa dyspozycja, może on odżywać. Jeżeli przyjąłeś ten sakrament z małą wiarą, nie zdając sobie sprawy z tego niezwykle wyjątkowego wydarzenia - zstąpienia na ciebie Ducha Świętego, to teraz przez wzrost dyspozycji możesz to naprawiać. Łaski tego sakramentu mają w tobie odżywać i wzrastać przez całe życie - aż do osiągnięcia przez ciebie pełnego zjednoczenia z Jezusem w Duchu Świętym.

Umiłować Kościół

Przez bierzmowanie jeszcze ściślej wiążesz się z Kościołem. Biskup, stając się dla ciebie szczególnym kanałem łaski i darów Ducha Świętego, "rodzi cię" do pełni życia chrześcijańskiego. Powinieneś tak umiłować Kościół jak Chrystus, który "wydał za niego samego siebie" (Ef 5, 25). Umiłować jak Chrystus, to umiłować aż do oddania życia.

Kościół jest naszą Matką. W Credo wyznajemy: "Wierzę w Kościół powszechny". W sensie postawy wyznanie to oznacza: oddaję ufnie siebie Kościołowi, tak jakbym oddawał się osobie Chrystusa. Powierając bowiem siebie Kościołowi, powierzasz się Chrystusowi. Zdając się na Kościół, zdajesz się na Chrystusa, bo Kościół to Jego Mistyczne Ciało.

Zobowiązanie do apostołstwa

Pogłębiająca się dzięki wierze miłość Chrystusa rodzi pragnienie świadczenia o Nim. Również **twoje powołanie do świętości i twoja miłość do Kościoła wiążą się ściśle z powołaniem do działalności apostołskiej.** Przypominając o zobowiązaniu chrześcijan do dawania świadectwa Chrystusowi, Jan Paweł II mówi: "Tylko głęboka miłość do Kościoła może podtrzymać gorliwość w dawaniu świadectwa. Wierność wobec Chrystusa nie może być oddzielona od wierności wobec Kościoła".

Otrzymasz skarb i niezwykle dar, którego nie możesz zatrzymywać jedynie dla siebie. Byłoby to zakopaniem skarbu. Ty masz ten bezcenny skarb przekazywać innym, masz się nim dzielić. Masz świadczyć o tym, czym zostałeś obdarowany, co odkryłeś, co kochasz i czego dokonał w tobie Duch Święty. Im bardziej będziesz uległy Duchowi Świętemu, tym bardziej On odtworzy w tobie obraz Chrystusa i pogłębiając w twoim sercu miłość do Kościoła sprawi, że będziesz wierny swojemu powołaniu do apostołstwa.

Bierzmowanie pozostanie dla ciebie sakramentem nie odkrytym, jeśli nie odkryjesz Ducha Świętego, jeśli nie poznasz, że to On wciąż oczyszcza cię i odnawia, że kształtuje w tobie postawę synowską wobec Boga Ojca i modli się w tobie słowami dziecka: "Abba - Ojciec". Jeśli to odkryjesz, On będzie obdarzał cię Chrystusowym pokojem, jakiego świat dać nie może. Nade wszystko zaś skieruje twoje serce ku ubogim, abyś spieszył im z pomocą nie tylko materialną, ale również duchową, przez głoszenie im Dobrej Nowiny o zbawieniu i miłości Boga, której ty sam będziesz doświadczał coraz bardziej.

Ducha Świętego nie zobaczysz oczyma ciała, ale On jest. Tylko przez wiarę możesz dostrzec i przyjąć Jego zbawcze działanie, a jeżeli nie masz wiary, jeżeli nie starasz się Go słuchać, czy wręcz zagłuszasz i tłumisz Jego zwykle cichy głos, wtedy "zasmucasz Bożego Ducha" (Ef 4, 30). Taka twoja postawa jest przyczyną Jego udręki, Jego wyniszczenia się w kontakcie z tobą.

On, który jest skierowanym do ciebie Duchem Jezusa, Miłością Ojca i Syna, wciąż przypomina słowa Jezusa, przemawiając niekiedy z siłą huraganu, ale najczęściej z łagodnością szmerzącego wiatru. Tak łatwo zagłuszyć Jego głos i zmarnować ten niezwykle, udzielony ci w sakramencie bierzmowania dar.

Wiara, która jest niezbędnym warunkiem działania Ducha Świętego w duszy bierzmowanego, jest autentycznym spotkaniem dwóch osób. Duch Święty pragnie to spotkanie nieustannie pogłębiać, a tym samym prowadzić duszę ku coraz większemu zjednoczeniu z Chrystusem, ku kontemplacji i świętości - w służbie **umiłowanemu** Kościołowi.